

květen 2019

fresh[®] TIME

PROSPERITA

Osobnosti tohoto vydání:

Vladimír Mařík

Jiří Holub

Vladimír Reichert

Vladimír Bureš

Ilja Šedivý

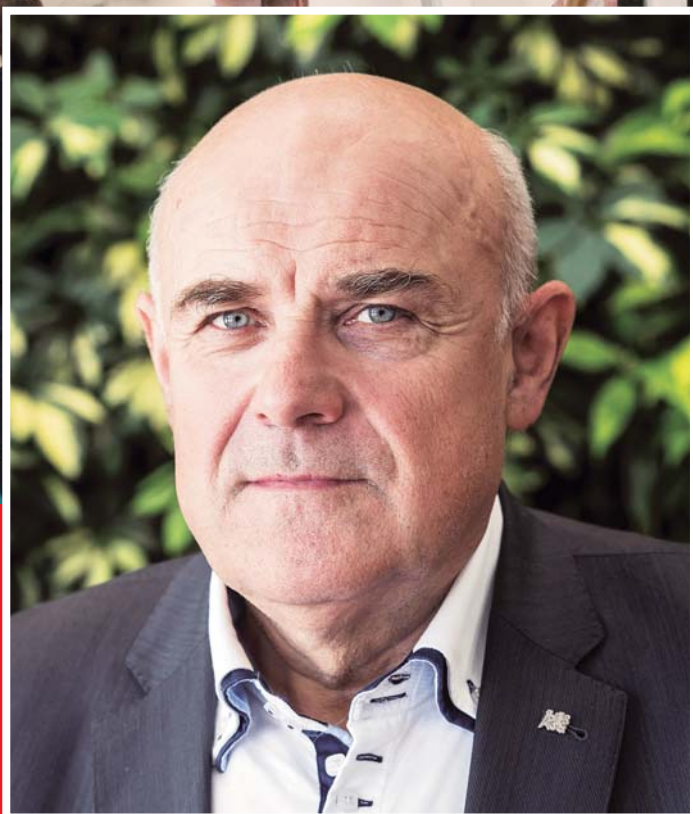
Petr Gürth

Petr Paksi

Tomáš Milich

Jiří Souček

Michal Vaněček

Vladimír Mařík

Nečekejme, že božská umělá
inteligence vstoupí sama
do našich počítačů

rozhovor na stranách 2–4

Nečekejme, že **božská umělá intelligence** vstoupí sama do našich počítačů

Třeba ve Wikipedii byste si mohli o prof. Ing. Vladimíru Maříkovi, DrSc., dr.h.c., který je dnes vědeckým ředitelem Českého institutu informatiky, robotiky a kybernetiky ČVUT poté, co tento unikátní ústav vybudoval, přečíst spousty řádků. Je však málo lidí, kteří o tomto průkopníkovi několika oborů, věcné spolupráce mezi akademickým prostředím a firmami, nikdy neslyšeli. Vladimír Mařík je osobností, o jehož přízeň stojí mnoho z nás. Proč? Moudře se mu podařilo vyjádřit to, co naše společnost, ekonomika, podnikatelé i ambiciózní doba vyžadují: vznešeně řečeno potřeby budoucnosti. Jeho znalostní i profesní základnou je po celý život ČVUT. Postavil na nohy CIIRC, závěry diskuzí převedl do života a postaral se o to, aby vize fungovala. Nejen za to byl letos v dubnu oceněn nejvyšší manažerskou metou. Stal se Manažerem roku 2018:

Obdržel jste jedno z nejvyšších manažerských ocenění, jehož lze v České republice dosáhnout. Každý rok se to podaří pouze jedinému muži a jediné ženě s výjimečnými výsledky. Kde a jak jste získával životní manažerské zkušenosti? Navigoval vás někdo, motivoval, vždy jste si přál řídit tým lidí? Nebo to byl proces postupný, spontánní, takřkajíc za pochodu a neviditelný?

Vysokého ocenění si velice vážím, a to i proto, že se touto činností zabývám vedle své hlavní profese výzkumníka a vysokoškolského pedagoga. K manažerské práci jsem se postupně propracovával, jak říkáte za pochodu, nepozorovatelně. Celý život pracuji na ČVUT, ale vždy jsem se snažil současně působit a „nasávat“ manažerské praktiky i v průmyslu. Jsou to dva zcela rozdílné světy, s jinými pravidly a mechanismy řízení. Nicméně právě tato různorodost manažerských pohledů mě hodně obohatila a dala mi velký nadhled. Pochopil jsem, že i akademický prostor, zvláště český, potřebuje efektivní management, ale nezbytnou podmínkou úspěchu je chápat specifika akademického prostředí. Tak jsem to zkusil... A také bylo pro můj rozvoj důležité, že jsem se měl možnost setkávat s významnými řediteli a manažery velkých světových firem, jako např. s p. Schoichiro Toyodou z Toyoty nebo Don Davisem z Rockwellu. Vidět je přímo v akci, pozorovat, jak uvažují, jak organizují týmy a jak řeší problémy, je opravdu zážitek. Pochopil jsem, že základem úspěchu je kolem sebe mít schopné a motivované lidi. V tomto ohledu jsem měl obrovské štěstí! Kuriózní je, že jsem nikdy neabsolvoval žádný manažerský kurz – první akci tohoto druhu, na niž jsem si zaplatil účast ve velkém předstihu, byl kurz s osobním koučem Steva Jobse proslulým Johnem Mattone, který se konal 25. dubna 2019... a v půlce jsem musel odejít na vyhodnocení MANAŽERA ROKU.

No a v této soutěži jste byl vyhlášen za nejlepšího...

Ano, osud píše neskutečné příběhy.

Vybudoval jste vědecké centrum, které vzbudilo obdiv u nás i v zahraničí. Co dnes pro českou vědu a její přínos praxi znamená? Co je jeho cílem a posláním?

Jde o pilotní projekt centra budovaného na moderních principech, jehož cílem je spojová-

Prof. Ing. Vladimír Mařík, DrSc., dr.h.c.

Slavnostní okamžik při vyhodnocení soutěže MANAŽER ROKU 2018

Vítězné tváře Tanja Vainio a Vladimír Mařík

ní výzkumné excelence nejméně evropského formátu s potřebami českého průmyslu. Centrum vytváří efektivní ekosystém spolupráce akademického prostředí s průmyslovou a společenskou praxí, propojuje výuku s výzkumem a je otevřenou platformou pro propojování a integraci výzkumných týmů uvnitř univerzity, uvnitř České republiky, ale i napříč Evropou a světem. CIIRC se tak stal otevřeným hubem pro spolupráci české akademické sféry a českého průmyslu se světem, centrem každodenního výzkumného dění. Směřování k excelenci, otevřenost, spolupráce, propojování se světem – to je to hlavní krédo. A mám radost, že se nám ho daří naplňovat, průmysl je u nás v budově jako doma, o významných odbornících ze světa ani nemluvě... Ukázali jsme, že i v těžkých podmínkách českého veřejného školství lze vybudovat ústav, který si za šest let existence vybojoval velké mezinárodní uznání.

Specializujete se na informatiku, kybernetiku, robotiku, tedy směr budoucnosti, který může české ekonomice přinést významnou přidanou hodnotu, když se chytří lidé naučí efektivně spolupracovat, navzájem si přát úspěch a mít radost z toho, co se podařilo ostatním. Je možné v toto doufat?

Schopnost spolupráce je to, co se v Čechách musíme stále a donekonečna učit. Pokud ji významně posílíme, vznikne síla, která v kombinaci se schopnostmi našich inženýrů může z naší země udělat technologicky silnou a ekonomicky prosperu-

jící zemi. Máme na to. Ale opravdová spolupráce je klíčovou, rozhodující podmínkou.

Zavádění robotů na pracoviště vyvolává diskuzi, někteří odborníci tvrdí, že robotům přisuzujeme až nepatřičnou pozornost, že na ně chceme příliš spoléhat, že jim přenecháváme lidstvo dokonce zodpovědnost či rozhodovací pravomoc. Další skupina tvrdí, že roboti budou doplňkem, který osvobodí člověka od rutiny a dá prostor k myšlení a tvořivosti. Další se obávají sociálních dosahů vlivu robotiky, jako jsou svazky manželské, legislativa a jiné. Jak vidíte roboty vy?

Na roboty a robotiku – zejména pokud za robota považujeme i autonomní automobil, samostatně poletující dron či uměle sestaveného domácího mazlíčka – nahlížím trvale ze všech tří uvedených pohledů. Musíme si opravdu dát pozor, abychom nedali robotům příliš velkou zodpovědnost a moc – zatím však jejich revolta nehrozí, a ještě dlouho hrozit nebude. To, že roboti uvolňují člověka od rutinní namáhavé práce, už všichni vidíme, jenom se bojím, aby ti uvolnění pracovníci byli schopní a ochotní ke kreativnější a sociálně přínosnější práci. A dopady sociální už vidíme na vlastní oči – některým se nelíbí být řízeni strojem či počítačem, jiné utlouká příliš mnoho volného času, mění se profese a společenské postavení lidí. Všechny tyto faktory ve vzájemné interakci je třeba mít trvale na paměti. Lidé a společnost, schopnost akceptovat robo-

ty a spolupráci s nimi, jsou a budou tím rozhodujícím faktorem, který bude určovat dynamiku zapojování umělé inteligence a robotiky do našich životů.

Uměl byste si představit dobu, kdy bude váš manažerský tým složen jak z šikovných odborníků, tak robotů?

Určitě ano, ostatně kooperující smíšené týmy lidí a robotů už ve výrobě existují a přesunou se i do dalších aktivit. Budeme mít brzy inteligentní osobní asistenty (možná zcela nepodobné člověku), kteří sjednají všechny naše schůzky, vyřídí za nás podstatnou část telefonických hovorů či vyhledají potřebné pasáže v zákonech a předloží návrhy právních řešení. Budeme mít „neviditelné“, ale bezpečně fungující řidiče v automobilech atd. Takže i práce manažerů bude čím dál tím více prací, která bude mít charakter smíšeného týmu.

Myslíte si, že člověk dokáže v době, která nás přehlčuje informacemi a je víc než dynamická na základě překotně se rozvíjejících technologií, využít většiny předností, které má takto možnost získat? Člověk je přece jen křehká nádoba a ne vždy se umí na jiné podmínky vhodně v čase adaptovat... Otázka zní, zda nás technologie nepřipraví časem o zdravý rozum, zda se nestanou návykovými a zda neponičí schopnost člověka přirozeně komunikovat...

Vaše poslední otázka by měla použít slovesa v přítomném čase. Již dnes mnohé děti, ale i mnozí dospělí, vidí svět zpoštolně, téměř výlučně přes obrazovku svého tabletu, monitoru či mobilu. Ztrácejí často smysl pro realitu i schopnost normálně komunikovat. Zmenšuje se jejich slovní zásoba, zastavuje se jejich sociální vývoj. Japonsko již nyní čelí obrovskému problému desítek procent „singles“ ve struktuře společnosti, z velké části vinou nových techno-

Kuriózní je, že jsem nikdy neabsolvoval žádný manažerský kurz – první akci tohoto druhu, na niž jsem si zaplatil účast ve velkém předstihu, byl kurz s osobním koučem Steva Jobse proslulým Johnem Mattone, který se konal 25. dubna 2019... a v půlce jsem musel odejít na vyhodnocení MANAŽERA ROKU.

logií. Proto doporučuji vyvažovat vliv technologií kulturními prožitky, cestováním (bez tabletů), personální interakcí v rodině apod. Ta hrozba odcizení člověka je reálná a již aktuální.

Do jaké míry nás bude v příštích letech ovlivňovat a formovat umělá inteligence?

Nečekejme, že nás navštíví jakási záhadná, božská umělá inteligence a vstoupí sama do našich počítačů. Umělá inteligence je normální vědní disciplína, pracující s matematickými modely reálných situací, procesů a jevů. Je zaměřena na využívání efektivních a optimálních rozhodovacích algoritmů, opírá se o znalosti vyvozené učením z rozsáhlých datových souborů. V umělé inteligenci tedy jde o kombinaci reálných dat, znalostí a vhodných algoritmů. Hlavním přínosem této disciplíny je to, že nás učí myslet jiným způsobem, dívat se na

svět jako na komplexní systém s mnohočetnými dynamicky se měnícími vzájemnými vazbami. A ta změna v myšlení, v přístupu k řešení složitých problémů je to, co nás myšlenkově a osobnostně posune hodně dopředu.

Trápí mne, že se málo využívá potenciál lidí. V každém Čechovi je kousek malého vynálezce, kutila, každý v sobě nosíme spousty nápadů, aniž o tom víme. Co s tím?

Nové technologie, pokud budou s rozumem využívány, mohou tento skrytý potenciál skvěle využít, stimulovat nás. U řady studentů zřetelně vidíme, že se tomu tak skutečně děje. A pokud si v sobě zachováme i kousek nám vlastního Járy Cimrmana, a za to bych se hodně přimlouval, může být z toho nejen velký užitek, ale i hodně legrace. A spokojený, tvůrčí život každého jedince, život, plný realizací zábavných, a přitom užitečných nápadů, je dlouhodobým výsostným cílem technologické revoluce.

Přišel jste na to, jak účinně propojit možnosti vědeckých kapacit, škol s potřebami firem? Je to opravdu složitý oříšek? Co chybí k jeho rozlousknutí? Je to také o osobní odvaze, nadšení, chuti zdravě riskovat?

Ta úloha není vůbec nijak složitá, stačí jen trochu motivace a úsilí. Školy by se měly nebat více se otevřít světu, více věřit svým skutečným schopnostem a vyjít ze své uzavřené bu-

bliny. Průmysl by měl mít daleko větší důvěru ve schopnosti akademické sféry, měl by si více vážit znalostí a projevovat větší trpělivost. Velké výsledky se rodí pozvolna. Bez odvahy, nadšení a důvěry z obou stran se nikdy nic pořádného nenarodí.

Kdy a jak odpočíváte? Cestujete, vaříte, nebo pěstujete bylinky, čtete poezii, sbíráte staré kalkulačky nebo sádrové trpaslíky? A máte nějaký zaručená trik, jak se zbavit stresu?

Mám rád cestování a poznávání zajímavých zemí. Putovat s batůžkem do Antarktidy nebo

se podívat do zapadlých vesniček v Himálájích, připomínajících český venkov 15. století, to je přesně něco pro mne. Právě z Nepálu jsem se vrátil před měsícem se zcela nabitými baterkami. Naučil jsem se problémy hodit za hlavu, zapomenout na ně, když je zrovna neřeším. A když je řeším,

tak pracovat s plným nasazením. Mám velkou podporu od manželky, bez níž by to opravdu nešlo. Před léty, kdy jsem se setkával s obrovskými překážkami v začátcích budování CIIRC, mi manželka odpověděla na můj dotaz, zda to mám zapotřebí, v smsce takto: „Zapotřebí to nemáš, ale můžeš si to dovolit!“ Tak tedy беру stres a problémy na své cestě jako skutečné privilegium, které si mohu dovolit přijmout a které přede mně postavil život jako výzvu. Správný manažer miluje výzvy! A tak je hned vše pro mne lehčí!

za odpovědi poděkovala Eva Brixí ■■■

Český institut informatiky, robotiky a kybernetiky ČVUT

je unikátní výzkumný univerzitní ústav, který spojuje špičkový výzkum v perspektivní oblasti kybernetiky, robotiky a umělé inteligence s potřebami českého průmyslu a který slouží jako otevřená platforma pro indisciplinární výzkum a vědeckou spolupráci v ČR a pro transfer know-how. Od roku 2013 se na jeho půdě daří budovat skvělé výzkumné týmy, dnes má ústav 205 zaměstnanců a v roce 2020 se předpokládá, že jich bude 350. Mezi výzkumníky jsou desítky odborníků ze zahraničí, například z USA, Japonska, Francie, Německa, Rakouska, Holandska či Ruska. CIIRC dynamicky roste jako téměř samostatná jednotka, peněžní prostředky získává především z veřejných zdrojů EU, z veřejných soutěží účelové podpory v ČR a ze spolupráce s průmyslem. Dokazuje, že i ve výzkumu lze dosáhnout mimořádné efektivity fungování, vlastní finanční soběstačnosti.

Historie garáží:

Vznikly kvůli zápachu koní

Garáže slouží především jako bezpečné místo pro zaparkování vozu, čím dál častěji zde však uživatelé skladují například i kola, lyže a řadu dalších věcí, které by v domě či bytě zbytečně zabíraly místo. Tradují se historky o množství úspěšných hudebních uskupení a světoznámých společností, které spatřily světlo světa právě v garážích. Málokdo ovšem ví, kdy a proč se tato část domu stala jeho nepostradatelnou součástí. Jaká je tedy historie garáží a jak daleko sahá?

Historie garáží se datuje asi sto padesát let zpět, jejich přímým předchůdcem byla stodola či stáj. Ještě před nástupem aut totiž lidé nejprve potřebovali někde bezpečně schovat kočáry a povozy. Ty byly často otevřené, dřevěné, a tudíž náchylnější k poškození za deště či mrazu. Velký zlom nastal až s příchodem prvních automobilů. Majitelé těchto motorizovaných kočárů totiž museli řešit, že jejich vozy, které byly ve své době považovány za luxusní, páchnou zvířaty. Na přelomu devatenáctého a dvacátého století se proto stále častěji začaly objevovat stavby určené pouze pro uschování aut.

Garážím se začalo dařit zejména ve Spojených státech. Ačkoliv začátkem 20. století se jim ještě stále neříkalo garáž. Tento název odvozený z francouzského garer (v překladu chránit či poskytnout přístřešek) zlidověl až s postupem let. Právě 20. léta přitom pro garáže byla svým způsobem zlomová. Ve Spojených státech byly totiž přijaty zákony, díky kterým došlo k modernizaci silnic a dálnic. Výrazně tak rostl počet aut a s tím i garáží, zprvu zejména veřejných, které si lidé mohli pronajmout.

V meziválečných letech se však majitelé aut čím dál častěji uchýlovali k výstavbě samostatné garáže na vlastním pozemku poblíž svého obydlí. „Garáže nebyly vyložené součástí domu, uživatelé se je proto snažili alespoň sladit do stejných barev. Pevnou součástí domu se začaly stávat zejména v USA na přelomu 40. a 50. let, v Česku o tomto trendu můžeme hovořit až od porevolučních let,“ uvedl Jan Malysz, obchodní ředitel společnosti Lomax, která je tuzemským lídrem v produkci garážových vrat. Důležitá byla i velikost těchto částí domů, které se odvíjela od rozměrů vozů. Ty bývaly zprvu větší, postupem času docházelo ke zmenšování garáží. S pořízováním více automobilů do jedné rodiny se však trend následně stočil opačným směrem. Dnes se tak podle Jana Malysze doporučují rozměry 3 x 6 metrů pro jedno auto. Kromě parkování vozů či motocyklů přitom tento prostor v současnosti slouží i k jiným účelům. V českém prostředí nejčastěji jako dílna či jako sklad jízdních kol či lyží. Objevují se však i případy, kdy je garáž využívána jako místnost navíc, například ke sledování televize. Obzvláště rychlým vývojem a řadou inovací prošla také garážová vrata. Ta byla původně stavěna stejně jako vrata od stodol. Dvoukřídlé dveře se otvíraly do stran a obvykle byly zhotoveny ze dřeva. Kvůli nepraktičnosti tohoto řešení, které vyžadovalo dostatek prostoru v okolí garáže, se postupně přešlo k používání výklopné varianty. „Svého času byla populární plechová výklopná vrata, která si můžeme pamatovat i u nás. Na řadě starých garáží je ještě dnes uvidíme, zájem o ně už ale prakticky není, takže se téměř nevyrábějí,“ upozornil Jan Malysz. V USA ve 20. letech 20. století experimentovali i s rozdělením vrat do sekcí a zasouváním přes

roh do jedné ze stran budovy. Největší ohlas měl však vynález C. G. Johnsona z roku 1921. Přišel totiž se zasouváním vrat nad hlavu. Využil tak nejen prostor pod stropem, ale poskytl tím i dokonalé řešení zejména majitelům malých garáží s nízkým stropem. „Typově šlo o velmi podobné řešení současnému sekčnímu typu vrat, který se v Česku nyní těší největší oblibě. Alternativou k němu je i posuvná varianta, u které vrata zajíždí do boku garáže,“ dodal Jan Malysz.

Postupných změn se dočkaly i využívané materiály. Dřevo používané pro vrata od stodol postupně nahradil plech, motiv dřeva však nevyzrál. Začal se totiž lisovat právě do plechu. „Když jsme s tím před 20 lety jako první v Česku přicházeli, zbytek trhu to považoval za nesmysl. Uživatelé byli do té doby zvyklí na tři základní barvy – bílou, modrou a černou. Díky imitaci dřeva si však mohli sladit vzhled garáže s rámy oken, nakonec to znamenalo trend trvající zhruba 15 let,“ vzpomínal obchodní ředitel společnosti Lomax. V současnosti jsou podle něj v kurzu zejména odstíny šedé a antracitové. Postupným vývojem prošlo také ovládání garáží. V dnešní době již standardně dostane každý uživatel k vratům i dálkový ovladač. Vůbec první elektrický ovladač přitom spatřil světlo světa už v roce 1926. Na svědomí ho měl již zmíněný Američan C. G. Johnson, rozmachu se tento typ dočkal až v 70. letech. „Bylo to zejména v zámoří, Česko mělo v tomto ohledu zhruba 20 let zpoždění. V současnosti je však možné dálkové ovládání posunout ještě dál, a to připojením garážových vrat k systému takzvané chytré domácnosti. Tu tak může uživatel prakticky celou ovládat například pomocí chytrého telefonu,“ vysvětlil Jan Malysz. (tz)

Rádi bychom v krásné krajině zanechali stopu, po níž půjdou i další generace

Máchovo jezero je ikonické místo. Nejen pro milovníky vodních sportů, nejen pro ty, kteří potřebují k odpočinku vodu a její chladivé osvěžující pohazení. Máchovo jezero je turistický ráj. V létě sem, do Doks a přilehlých lokalit, přijíždějí násobky těch, kteří zde trvale bydlí. Například hotel Port je přes letní prázdniny skoro trvale obsazen do posledního místa. Ostatně, kdo by nechtěl ubytování na břehu, odkud je přes písčitou pláž jen pár kroků do klidné vody?

Máchovo jezero však, aby mohlo nabídnout optimální podmínky pro rekreanty, a zároveň udržovalo sebe sama jako přírodní soustavu odpovídající měřítkům chráněné krajinné oblasti, nemůže zůstat bez odborné pomoci člověka. Stará se o ně Obecně prospěšná společnost Máchovo jezero, jejímiž zakladateli jsou Město Doksy, Regio Máchova kraje (dnešní Regata Máchovo jezero, a.s.), Regata Čechy, a.s., Občanské sdružení pro rozvoj Starých Splavů a Petr Staněk, provozující Camp Borný. Nejvýznamnějším partnerem obecně prospěšné společnosti je pak Agentura ochrany přírody a krajiny ČR.

Máchovo jezero zrcadlí úsilí o čistotu vody

Co je cílem? Zdánlivě prostá otázka, na niž je i jednoduchá odpověď, jejíž podstatou je však soustavná práce, která nezačíná ani nekončí. „Pečovat o Máchovo jezero tak, aby mohlo dále co nejlépe sloužit turistům, sportovcům, nakonec i podnikatelům a firmám, jež v jeho okolí působí, a rovněž podporovat procesy vedoucí k samovolné obnově vodních a mokřadních ekosystémů, to je naší snahou,“ vysvětlil Jiří Holub, ředitel Obecně prospěšné společnosti Máchovo jezero a místostarosta Města Doksy. „Avšak nejen to. Děláme vše pro to, aby sem lidé jezdili rádi, aby se jim tu líbilo, měli tu pocit bezpečného koupání, odpočinuli si zde.

A vrátili se. Usilujeme o zkvalitnění a rozvoj infrastruktury pro ekologicky šetrné formy cestovního ruchu, uchování a zvyšování kvality životního prostředí a udržitelného rozvoje tak, aby místní obyvatelé profitovali z tohoto odvětví, zároveň chceme chránit jezero před civilizačními vlivy, které by mu mohly ublížit. Samozřejmostí je třeba monitoring kvality vody v jezeře, máme záchranné programy pro ohrožené druhy vodních rostlin a živočichů, bráníme šíření invazních druhů a geograficky nepůvodních organismů,“ doplnil Jiří Holub.

Tvorba environmentálně orientované poptávky po využívání potenciálu území je další nedílnou součástí snahy udělat pro region něco užitečného.

Historie Máchova jezera sahá až do druhohor, zůstalo jako pozůstatek oceánu. Rašelinový mokřad byl za vlády Karla IV. přehrazen a v roce 1366 došlo k založení Velkého rybníku u Doks. Dnes je Máchovo jezero největším rybníkem v Libereckém kraji a zaujímá neuvěřitelných 284 hektarů. Objem vody je zhruba 6,5 milionu metrů krychlových. Jezero není bezedné, maximální hloubka je 5,1 metru, ta průměrná 2,2 metru. Povodí zaujímá rozlohu 97,4 km².

Máchovo jezero patří do gesce Agentury ochrany přírody a krajiny ČR, která je v roce 2012 pronajala do užívání Městu Doksy, a to uzavřelo s OPS Máchovo jezero mandátní smlouvu na správu jezera.

Málokdo možná ví, že se Doksy staly ve 30. letech minulého století lázeňským městem a Staré Splavy významným letoviskem,

Jiří Holub

kam mířila za odpočinkem řada movitých lidí z větších měst, zvláště z Prahy. Mácháč proslavila 60. a 70. léta, kdy se na břehu otevřela řada rekreačních středisek. Dnes přijíždějí do zdejších hotelů, penzionů, apartmánů tisíce návštěvníků rok co rok. Koupání, plavání, jachting, windsurfing, paddleboarding, rybolov. To je hlavní orientace tohoto úchvatného místa. K tomu připočteme cykloturistiku i houbaření nebo jen tak odpočinkové toulání se krajinou...

Od tesaříka alpského až po nánosy bahna

Turistický ruch a ochrana přírody – jednoznačné spojení. Kraj Karla Hynka Máchy patří dnes k Chráněné krajinné oblasti Kokořínsko – Máchův kraj. Proč? Jiří Holub argumentoval jednoznačně: „Nejde jen o Máchovo jezero, ale i o další ploché pánve s četnými rybníky, rašeliníšti a slatinami. Vyskytují se zde vzácné rostliny i živočišné druhy, je tu vyhlášená ptačí rezervace. Toto místo je součástí České křídové tabule a poskytuje dobré podmínky pro akumulaci kvalitních podzemních vod. Druhová biodiverzita je vysoká – žije zde tesařík alpský, hnízdí sokol stěhovavý, čáp černý, kulíšek nejmenší, mláďata tu vyvádí i orel mořský. Toho si musíme vážit a vytvářet takové podmínky života, abychom tyto vzácnosti uchováli dalším generacím.“

OPS Máchovo jezero a Město Doksy nechaly v uplynulých deseti letech vypracovat dvě studie, mapující stav vodních ekosystémů a kvalitu vod v povodí Máchova jezera. Oběma předcházela analýza sedimentů v jezeře a návrh opatření k zamezení masového rozvoje sinic. Co z toho vyplynulo? Jiří Holub vysvětlil: Bylo třeba odbahnit předhrázku Máchova jezera, kam ústí Robečský potok, kde byly velké nánosy bahna až 80 cm vysoké se značným množstvím živin, především fosforu, který sinice potřebují. Tuto složitou a nákladnou akci zajistila Agentura ochrany přírody a krajiny ČR. My se různými zásahy snažíme přisun živin Robečským potokem omezovat. Kontrolujeme a pečujeme o nakládání s odpadními vodami v Doksech. Rozšířili jsme běžný monitoring

kvality vod na potocích a rybnících položených výše nad Máchovým jezerem. Také bylo nutno změnit rybí obsádku v jezeře, více upřednostňujeme vysazování dravých ryb. Myslím, že je za námi vidět kus dobré práce. Nikdy však nebudeme moci říci, že jsme zcela hotovi. Počasí, klimatickým změnám poručit neumíme, a ty rovněž hodně ovlivňují kvalitu vody v jezeře,“ pokračoval Jiří Holub.

Pro rybáře štika, sumec i candát

Obliba Máchova jezera roste. Rozšiřuje se nabídka sportovních i společenských aktivit v průběhu celého roku. Vše začíná již v dubnu. Čtvrtým rokem je na Máchově jezeře obnovena tradice sportovního rybolovu a rybaření si zde mohou užívat jak zkušení rybáři, tak i široká veřejnost. K lovu totiž stačí zakoupení povolenky a dodržování rybářského řádu pro Máchovo jezero. „A rybaření se stává oblíbeným odpočinkem nejen pro starší, ale rovněž mladší generaci. Právě proto jsme od roku 2015 obnovili sportovně-rekreační rybolov,“ přidal pár slov Vladimír Reichert, předseda představenstva společnosti Regata Máchovo jezero.

Důležité je zmínit, že v roce 2014 byl na Máchově jezeře uskutečněn poslední výlov. Došlo tím k částečné regulaci bílé ryby a od roku 2015 je pravidelně doplňována populace dravců jako štika, sumec, candát. V omezeném množství i kapr. Dravci regulují množství bílé ryby, a dochází tak k harmonizaci prostředí, které se pak vlastně reguluje samo. Je to to nejlepší, čeho lze dosáhnout. Pro úplnost dodáme, že se jezero vypouštělo s ohledem na celkovou rekonstrukci výpusti, aby se mohlo nainstalovat nové výpustní zařízení a lépe se s vodou manipulovalo. Stálo to celkem 30 milionů korun. Pro rybářské odborníky to byla výjimečná příležitost, jak zmapovat dění pod vodou a stanovit, co dál. Zbavit tak obrovitou nádrž vody totiž není jen tak, a rozhodně se nebude brzy opakovat.

Po letitém úsilí výsledky přicházejí. Výrazně klesly objemy fosforu vnášeného do jezera. To je to nejzásadnější. Sinice ztrácejí půdu pod nohama. S optimalizací rybí obsádky se mění poměr mezi zooplanktonem a fytoplanktonem v jezeře a blíží se rovnováze. Koupání se stalo bezpečným a Mácháč nabral další jedničkové reference.

Ilja Šedivý

Vladimír Reichert

Vladimír Bureš

K začátku rybářské sezony na Máchově jezeře již tradičně patří rybářské závody. Jejich čtvrtý ročník byl letos naplánován na 11. květen. Z minulých let zůstává počet závodníků omezen na 60 rybářů, a je tedy třeba včasná registrace – nejlépe e-mailem na info@opsmachovojezero.cz.

„Prodej povolenek začal již 15. března, jsou k dispozici roční, víkendové, týdenní či denní a zakoupit si je lze v Doksech v infocentru či v prodejně rybářských potřeb Neufish. Od května bude možno pořídit krátkodobé povolenky i na dalších místech: v Regatě Máchovo jezero, v hotelu Port (pouze pro ubytované), kempech Andrea a Karolínka a v infocentru ve Starých Splavech,“ upřesnil Vladimír Reichert. Místní rybářský řád určuje celkem šest úseků vyhrazených pro sportovní rybolov ze břehu, kde lze chytat na udici od 1. dubna do 30. listopadu 2019. Lov z loděk je po loňském zkušebním období definitivně povolen, a to v termínu od 1. září. do 30. listopadu. Zakázáno je používání echolotů a plavidel se spalovacími motory.

A Jiří Holub doplnil: „Řada rybářů si našla na jezeře svůj oblíbený způsob lovu. Také rybáři ze vzdálenějších míst se k nám vracejí opakovaně. Většina z nich je s rybolovem spokojena. Mnozí si ulovili i svoji pěknou rybu, jak je vidět z úlovkových lístků. Tam se objevují nejen kapři velcí 70–80 cm, štiky 80–100 cm, sumci již přes 130 cm, ale i krásní boleni, okouni a další druhy ryb. Od výlovu v roce 2014 jsme do jezera postupně nasadili ryby za více než 500 000 korun. Zkvalitňování rybí obsádky, dorůstání vysazených ryb, dosazování nejen dravců, ale i trofejních kaprů; to vše by mělo

vést k tomu, že následující sezony budou stále lepší a zajímavější.“

Čtveřice lodí a vaše nápady

„Nezahálí ani lodní doprava, která třeba na letošní Velikonoce již po několikáté naplánovala okružní plavby výletní lodí Hynek. Začali jsme na Velký pátek 19. dubna a pokračovali každý den až do Velikonočního pondělí, kdy zde oslavy svátků jara vyvrcholily,“ přiblížil první jarní aktivity Vladimír Reichert. Regata Máchovo jezero provozuje čtyři výletní lodě: Máj, Racek, Hynek a Jarmila. Máj pojme až 250 lidí a větší plavidlo na jezeře neuvidíte. Je, stejně jako Racek, vhodný pro pořádání svateb, firemních večírků, party, nejrůznějších oslav. Jarmila je nejstarší a datum jejího narození je rok 1924. Hynek pojme 70 pasažérů a o letních prázdninách pluje na pravidelné lince mezi sedmi přístavišti.

„Nespoléháme na přesný program od jara do podzimu. Naopak dokáže vyjít vstříc jakémukoli přání – uspořádat pro firmu okružní plavbu se speciálním výkladem o jezeře, občerstvením na přání, nebo s programem šitým na míru dané společnosti,“ sdělil s ochotou sobě vlastní Vladimír Reichert. „Protože loni před Vánoci bylo poměrně teplo a voda nezamrzala, zorganizovali jsme tři adventní plavby v předvánočním stylu. Největší z lodí jsme vánočně vyzdobili, připíjelo se svařákem, hrála hudba, bylo to kouzelné. Nebráníme se žádným dalším nápadům. Připravíme tematicky jakoukoli laděnou plavbu, ať s módní přehlídkou, či jako prezentaci umění výrobců čokoládových pralinek,“ doplnil Vladimír Reichert. Je to šéf, který má rád výzvy i lidskou fantazii. Ta k dobrým

mezilidským i podnikatelským vztahům patří stejně tak jako obchodní korektnost. Oběho je na břehu jezera třeba.

Hotel Port jako průsečík aktivit

Vladimír Bureš, ředitel hotelu Port, je nejen dobrý manažer, ale i známý otužilec, který využívá pro svou kondici i ledovou vodu z Máchova jezera. Být fit mu jistě pomáhá právě v tak náročné profesi, jako je vedení hotelu, což je služba vlastně tak trochu nepřetržitá. V pozici stoprocentní odpovědnosti za čtyřhvězdičkový komplex, k jehož věhlasu není co dodávat, dobrá fyzická kondice patří. Ale zdaleka nejen proto má zájem na tom, aby se pečovat o Máchovo jezero dařilo i do budoucna. „Rádi podpoříme jakýkoli smysluplný podnik, který míří ke kvalitě zdejšího životního prostředí, a tedy i vody v Máchově jezeře. Tento unikát má mnoho předností a o ty je třeba se starat. Proto si i já osobně velmi vážím práce OPS Máchovo jezero. Komfort spojený s koupáním a dalšími rekreačními aktivitami u vody je i pro náš hotel velmi zásadní,“ podotkl. Ilja Šedivý, předseda představenstva společnosti Regata Čechy, již patří i hotel Port, se drží zásady: „Děláme-li něco, o čem jsme přesvědčeni, že je to správné, pak musí být výsledek vidět. A o to nám jde. Nejsme vyhranění ekologové, ani se nechováme jako ti, kterým jde jen o krátkodobé výhody. Rádi bychom spolu s městem Doksy, s OPS Máchovo jezero, kterou jsme spoluzakládali, i s dalšími, kdo se kolem jezera angažují, zanechali v této krásné krajině stopu, po níž budou moci jít i další generace.“

Eva Brixí

Nákup musí být zážitkem

E-shop Snapbacks.cz si za osm let na trhu vybudoval pověst specialisty na kšiltovky v Česku i na Slovensku. Dá se říci, že zakladatelé Robert Glos a Petr Gürth tehdy objevili díru na trhu. Snapbacky, druh čepice, která má rovný kšilt a vzadu plastový zacvakávací pásek, jenž umožňuje nastavovat velikost, u nás prostě nebyly. Stále oblíbené se těší hlavně díky tomu, že dobře ví, jak držet krok s dobou. O módě v Čechách, podnikání v tomto oboru a plánech do budoucna jsme si povídali s Petrem Gürthem.

Čím je Snapbacks.cz jiný oproti běžným e-shopům?

Lišíme se právě v zaměření a specializaci na kšiltovky. Nabízíme zajímavé značky s velkou šíří výběru. Byly doby, kdy k nám nikdo jiný nedovážel značky bez lokálních distributorů. Hodně si zakládáme na péči o zákazníka. Chceme, aby nákup byl zážitkem. Ať online, nebo offline. I proto jsme asi v minulých letech vyhráli anketu shoproku.cz srovnávače Heureka v kategorii Cena kvality: módní doplňky.

Podle čeho vybíráte zboží pro Snapbacks.cz?

Oblíbenost značek se rok od roku mění. Trendy se střídají dokonce z týdne na týden. Podle aktuální poptávky se řídíme při výběru i my. Ačkoli některé značky mám v oblíbenosti, nemohu je držet v portfoliu, pokud se vůbec neprodávají.

Řekněte, nač se můžeme těšit v letní nabídce?

Sázíme na značku Pleasures, kterou nabízíme exkluzivně. Na konci roku jsme představili jako první v Česku Chinatown Market. A další kolekce budou přibývat. Ale vracíme se i zpět ke klasice. Nově máme v portfoliu Guess, Dickies a další brandy.

Chlubíte se určitou exkluzivitou. Co jinde než u vás nekoupíme?

Exkluzivně prodáváme spíše menší značky, které nebývají moc známé, a to nás odlišuje od

konkurence. Novinky získáváme díky kontaktům v Los Angeles, kde nové značky vznikají. Když si některá získá pozornost na Instagramu nebo v magazínech, sáhneme po ní.

Přemýšleli jste o dalších pobočkách? Vypatí se ještě dnes kamenná prodejna?

Má to smysl, ale rozhodně ne v každém městě. Důležitá je lokace, kolemjdoucí dělají hodně. Spousta značek vyžaduje právě kamennou prodejnu!

Mění se nějak zásadně styl Čechů v oblečení? Jsou lehce ovlivnitelní trendy?

Kdo chce být in, musí trendy sledovat. Ale je na každém, zda chce být módní, nebo jít svou cestou. Sám rád nosím outdoor věci a v létě sandály. Stal jsem se tím vděčným objektem vtipků. Teď se trend změnil a najednou jsem in. Ale za chvíli to bude jinak.

Utrácejí Češi za oblečení více než dříve?

Nemyslím si, že by se za poslední roky nákupní chování nějak významně změnilo. Kdo kupoval před pěti lety triko za 1200 korun, koupí si ho i teď. Kdo kupoval dva kusy za stovku, půjde dál stejnou cestou.

Za jaké zboží se u vás nejvíce utrácí? Živí vás snapbacks, nebo boty a oblečení?

Z úzkoprofilového sortimentu nelze dlouho žít. Snažíme se být sice stále největším specialis-

Petr Gürth

tou na kšiltovky, ale nyní je prodej rovnoměrně rozložen i mezi ostatní kategorie produktů.

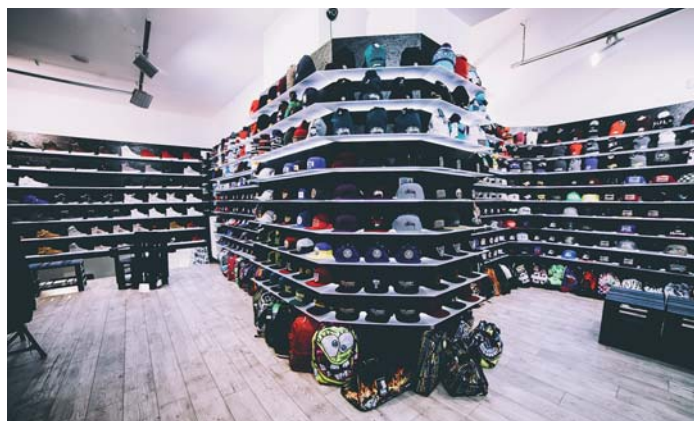
Funguje vám recept, jak zákazníka zaujmout a udržet si ho?

Z velké míry využíváme komunikaci na sociálních sítích, zejména na Facebooku a Instagramu. Chceme zákazníkům a fanouškům ukazovat naše zboží, ale také si přejeme, aby se při tom bavili. Používáme emotikony, meme a snažíme se komunikovat aktuální témata. Jsme trochu punkoví, mluvíme jazykem naší cílové skupiny, baví nás to a vyplácí se to.

Co vás business naučil?

Neusnout na vavřínech a stále se rozvíjet, to je zásadní. Děláme práci s lidmi o generaci mladšími, takže to je stálá výzva.

za rozhovor poděkoval Pavel Kačer

Podnikatel a manažer za dveřmi

Charizmatická osobnost a mimořádné obchodní nadání, včetně daru vstřícné komunikace s lidmi, jsou prvky, které pomohly vybudovat firmu globálního rozměru. Charakterizují Bc. Petra Paksiho, DBA, jednatele a obchodního ředitele společnosti JAP FUTURE s.r.o. v okruhu odborníků ve stavebnictví, ve spolupráci s architekty a designéry. Jeho snahou je nabízet evropskému trhu kvalitou i vzhledem špičkové interiérové dveřní systémy vyrobené na základě unikátních technologií. Firma proslula i nabídkou originálních schodišť v roli výrazného řešení vnitřního vybavení rodinných domů i firemních prostor. V sortimentu atraktivní designové nabídky jsou rovněž výrobky z Grafoskla, jimiž se dotváří jakýkoli interiér. Podnikatel a manažer v jednom je v tom nejlepším slova smyslu posedlý inovacemi, za nimiž hledá smysl funkčnosti i krásy a propojení se světovými trendy. Letos v dubnu se zařadil mezi finalisty prestižní soutěže MANAŽER ROKU 2018. Tedy mezi nejlepší z nejlepších šéfů firem a organizací v České republice, kteří svým manažerským talentem dokázali zázraky:

Bc. Petr Paksi, DBA

Nedávno jste v pražském showroomu představil nové dveřní systémy, které vycházejí z pojetí minimalismu inspirovaného milánskými trendy. Oč přesně šlo?

Jde o novou řadu originálních dveří IDEA DOOR, která obsahuje tři základní modely IDEA, IDEALINE a IDEANET. Základem těchto dveří je subtilní rám v kombinaci s novými, neotřelými variantami skleněných výplní. Díky kalenému sklu a rámu vyrobeného z pevnostního hliníku se dveře vyznačují velkou pevností a odolností.

To ale není jediná charakteristika...

Podstatné také je, že moderní hliníkový rám všech tří modelů je tvořen úzkým profilem

o rozměrech 40 x 20 mm, který lze ponechat v původním eloxovaném stříbrném provedení, nebo nalakovat libovolnou barvou ze vzorníku RAL K7, NCS nebo Creative metallic. Dohromady je na výběr téměř 2500 odstínů, včetně stovky odstínů metalíz. V neposlední řadě charakteristiky dveří IDEA DOOR je fakt, že jde o další výrobek z naší vývojové dílny v oboru dveřních systémů, který zapadá do ucelenosti naší nabídky pro interiér.

Model IDEA je ten základní, čím se vyznačuje?

Tyto dveře jsou tvořené designově střídavým řešením – obvodovým rámem z hliníku, ve kterém je usazena skleněná výplň o síle 5 mm. Ta nemusí být pouze ve své čiré podobě, může

ji tvořit také tónované sklo planibel, mléčné sklo satinato nebo zdobit pískovaný motiv.

IDEALINE má oproti základnímu provedení viditelné odlišnosti. Jaké především?

Dveřní křídlo IDEALINE vychází ze základního modelu IDEA. Vyznačuje se rozmanitým uspořádáním svislých a vodorovných hliníkových profilů, které pohledově rozčlení skleněnou výplň dveří, a to rovnou v šesti základních modelových variantách.

Členění plochy dveřního křídla je ale možné řešit také individuálně podle přání budoucího uživatele. Skleněná výplň je stejně jako u dveří IDEA o síle pouhých 5 mm a i zde mohou být použity její různé vzhledové úpravy. Zajímavá kombinace členění skleněné plochy pomocí hliníkových příček a skleněné plochy v neprůhledném provedení se hodí především do prostorů, ve kterých je požadavek na zachování alespoň částečného intimního řešení, jako například pro oddělení koupelny či šatny od ložnice.

Dveře IDEANET jsou vsutku atraktivní. Daly by se dobře využít i v netradičních kancelářských prostorách? Nebo jsou určité především do náročného prostředí rodinných vil?

Nejprve bych objasnil princip jejich konstrukce. Využívají svoji skleněnou výplň dveřní plochy v podobě dvou 4 mm silných tabulí skla pro zalaminování dekorativní kovové sítě tvořené oky o velikosti cca 0,2 x 0,2 mm ve stříbrném či zlatavém provedení. Celková síla skleněné výplně, včetně vnitřní sítě, je 10 mm. Sklo díky síťce odráží světlo a dává mu 3D holografický efekt, proto se dveřní křídlo IDEANET skvěle hodí například pro oddělení koupelny či šatny od ložnice.

Tím, že minimalistická řešení řady IDEA DOOR perfektně ladí s moderními i tradičními interiéry, nebál bych se jejich aplikace ani ve firemních prostorách, zejména tam, kde majitelům hodně záleží na efektním řešení kanceláří nebo kde by rádi upozornili na jistou míru svéráznosti, osobitosti.

Vaše představy směřují k modelu dveří budoucnosti. Opravdu mohou vypadat úplně jinak než ty, na jaké bývaly zvyklé naše babičky?

Nejsem věstec, ale jedno vím. Dveře budou i nadále plnit své základní funkce. Zda budou mít kliku, či budou fungovat jako bezdotykové, o tom to není. Více na ně dnes pohlížíme očima významného architektonického prvku v prostoru, který se vyvíjí v souladu s celkovými trendy architektury a stylem bydlení a života vůbec. Používají se nové výrobní techno-

logie, uplatňují se materiály, jako je kov, sklo, a to v nejrozmanitějších kombinacích. Není také vůbec jednoduché sladit vzhled dveří s ostatními náležitostmi interiéru, jako je nábytek, podlaha, okna, a to nemám na mysli pouze barvy či materiály.

Vás však přemýšlet právě o takových věcech víc než baví. A nejen to. Rád výrobkům dáváte jména, podílíte se na jejich marketingu, jedním slovem tvořit pro vás znamená dýchat.

Nepřeháníte trochu? Ale dobrá, ano, rád si hraju. Adrenalin nově vznikajícího je pro mne vždy výzvou, která má smysl. A také jsem soutěživý typ a rád vyhrávám. Proč tedy nevtěžit nad vlastními představami? Ztotožňuji se s myšlenkou Steva Jobse, který řekl: „V podnikání nemůžete čekat, až bouřka přejde, je nutné naučit se tančit v dešti.“

Když hodnotíte dosavadní profesní úspěch, co vás hřeje u srdce?

Ve společnosti JAP FUTURE se mi podařilo za dobu své působnosti 10krát navýšit obrát a vybudovat v České republice z původních 15 prodejních míst síť 3500 prodejců. Také s chutí uplatňuji inovace. Ty vám zajistí konkurenceschopnost a posouvají vás dál. Mám rád nadhled při řešení situací, vstřícný přístup a vážím si toho, kdo drží slovo. Věřím na upřímný stisk ruky a ctím pokoru.

Ta ale v poslední době nějak ze vztahů mezi lidmi mizí, nemyslíte?

Ano, mám ten pocit, pokora mizí i mezi obchodními partnery. Ale strašně rád bych se mýlil.

Čím se liší dnešní manažeři od generace 70. let minulého století?

Soudím-li to podle sebe, pak bych řekl, že se současní manažeři musí více učit a musí být schopni pracovat s obrovským množstvím informací, a hlavně to, co se naučili, okamžitě převádět do praxe. V mém případě šlo o formování celého odvětví dveřních systémů, do praxe prosazení skrytých zárubní, dveří s moderní hliníkovou konstrukcí a různých typů posuvných systémů, a to především v materiálové kombinaci skla a kovu. Ve většině našeho sortimentu na základě našeho vývoje v tuto chvíli nemáme v Česku konkurenční výrobní firmu. Postupně se rovněž stáváme vážným konkurentem pro renomované zahraniční firmy. Díky inovacím jsme si vytvořili vlastní obor produktů, které se u nás nevyráběly, pouze sem byly dováženy. Vysokou konkurenční výhodou se stal náš produktový servis.

Více než kdy dříve se v souvislosti s manažerským řízením mluví o intuici. Využíváte ji?

Jsem u zrodu každého výrobku i u jeho finále. To proto, že v intuici věřím. Společám na ni

a moc se mi to osvědčilo. Také nápadům dávám zelenou, i když to přináší prvotní ztráty. Věřím, že započatá cesta není úplně slepá. Nemáme žádný vymezený budget na vývoj a inovace, v tomto ohledu se chováme velmi pružně. Co vnímám, že má obchodní či prezentační potenciál, tomu dám přednost.

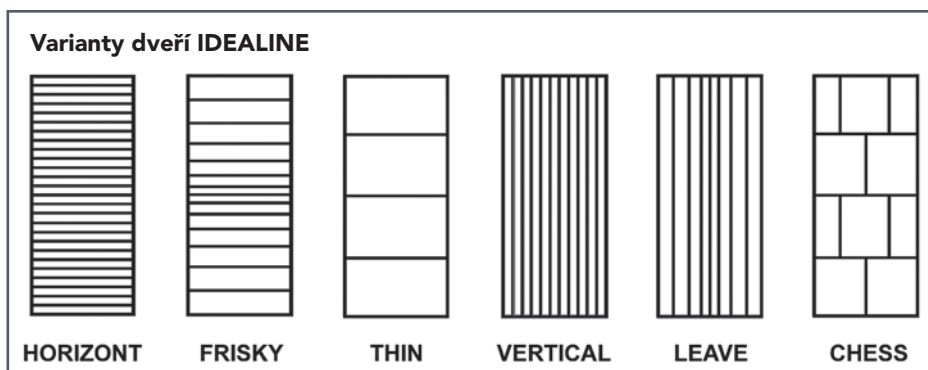
Jste také označován za velkého kreativce. Jak se to projevuje při řízení firmy?

Nadšením pro to, co tuším, že by nás mohlo posunout. Samozřejmě musím naslouchat číslům i kolegům, brát v potaz i jejich rozhodování. Na druhé straně, když usoudím, že je pro nás něco opravdu zajímavé, neváhám ani na okamžik. Sáším na flexibilitu, jednoduchost, zdravý rozum. I když stále rosteme a vyvážíme do 42 zemí, hodně se snažíme, aby z nás nebyla zkostnatělá struktura. Selský rozum, logika, emoce – to vše se dá dobře skloubit.

Všimla jsem si, že vám nevádí ani všetečné otázky. Tak tedy: Kdo více praská dveřmi? Ženy, nebo muži?

Za mě jasné info: Raději ať dveřmi nepraská vůbec nikdo... volím vždy snahu o kompromisní řešení, oboustrannou dohodu. Nemám rád ostré hranice, vyhrocené situace. Myslím si, že vzájemně bychom si měli naslouchat a poslouchat nejen v pracovním, ale i osobním životě.

připravila Eva Brix

Dobré vztahy mezi lidmi jsou nadčasový prvek úspěchu

Když vystupoval na pódium žofínského paláce v Praze tentokrát, 25. dubna 2019, netušil ještě, že bude slavit druhé ředitelské vítězství v proslulé soutěži MANAŽER ROKU, nyní v kategorii Krizový manažer za období 2018 a firmu OVUS – podnik živočišné výroby, spol. s r.o. V roce 2015 zažil podobnou situaci, když byl zvolen za tutéž společnost manažerem odvětví Potravinářská výroba za rok 2014. Tehdy však měl v hlavě více vizí, snů i nápadů o tom, co všechno se dá tak jednoduché potraviny, jako je slepičí vejce, přisoudit. Dnes, kdy řadu myšlenek proměnil ve skutečnost, se více zabývá tím, jak je zhodnotit ještě jinak, manažersky, ve firmě, která se rozhodne na jeho potenciálu stavět. Nabídek je hodně, což o to. Po devíti letech přesně v okamžiku, kdy se leckteré kroky začaly měnit v úchvatné výsledky, své pole působnosti v OVUS opouští vědom si toho, že nové výzvy nepočkají. A tak tedy:

Také jsem se snažil názory, které jsem prosazoval, srozumitelně obhájit. A vyjít s lidmi. Dát jim zodpovědnost, ale i prostor k seberealizaci. Nerad dělám ze všeho vědu a snažím se být užitečný. Brzy jsem se naučil chodit po světě s pokorou.

Co považujete za svůj největší manažerský úspěch v posledních letech?

Vytvoření sehraného týmu lidí od managementu až po dělníky, kteří mají svoji práci rádi, vidí v ní smysl a dokážou si porozumět navzájem a vyjít si vstříc, když je potřeba. Říká se, že práce s lidmi je to nejsložitější. Najít cestu ke spolupráci, ať jde o nadřízeného, či podřízeného, to je pak respektované partnerství, a v tom je ohromný potenciál.

Vždy jste sázel spíše na menší týmy, které přinášejí velkou efektivitu práce. Platí to stále?

Domnívám se, že pro chod firmy je to jednodušší. Podporuje to rychlé rozhodování i pružné předávání informací. Určitě nejsem zastáncem mnohakolečkového schvalovacího procesu, kdy na jeho konci už nevíte, proč se tak děje, neboť běh času už převálcoval potřeby, které byly aktuální před měsícem.

Jaký máte recept na zvýšení konkurenceschopnosti?

Recept neexistuje, každá situace ve firmě je neopakovatelná a těžko se zobecňuje. Důležité je vysvětlovat, aby ostatní porozuměli, protože čistá myšlenka šéfa není jednoduchá. Jedno však funguje: když se ředitel nevyvyšuje nad ostatní, je skromný, dokáže pochopit druhé, aniž slevuje z nároků na ně. Pak se může dokonce stát i to, že ti ostatní svého ředitele v krizové situaci podrží a pomohou mu, je-li to třeba. Když jsem byl delší dobu v pracovní neschopnosti, mohl jsem se na svůj tým plně spolehnout. Nic více jsem si nemohl ani přát. S uměním konkurovat má tato celistvost mnoho společného.

A co brzdí manažerům i podnikatelům jejich nadšení a možnosti?

Za největší omezení podnikání, a tedy i manažerské profese, považuji bující byrokracii, na niž se někteří snaží svést vlastní neschopnost a malou odvahu rozhodnout se podle svého svědomí. Nadbytek byrokracie svědčí o upadající morálce národa a nezodpověd-

Ing. Tomáš Milich

Ing. Tomáš Milich je špičkovým manažerem, který vyniká schopností řídit tým a celou firmu efektivně na základě vstřícných mezilidských vztahů namísto zavádění nicneříkající administrativy. Sází na působení zdravého selského rozumu, což dokáže umocnit osobitým humorem. Ten je pro něj důležitý a pomohl nejednou překloupit svízelnou situaci v řešitelnou. Ví se o něm, že aniž o tom mluví, stále sbírá nové informace a vzdělává se v tematice chov slepic, genetiky a výroby vajec, studuje světové trendy a nové poznatky. Ty mu napovídají, že vejce vařené natvrdo zdaleka není konečná v procesu života slepice, o níž se neprávem tvrdí, že je nejapnější. Slepici vajíčko skýtá ještě mnoho

nepoznaného, a když o něm pronášíme, že je to superpotravina, zdaleka nejsme u v závěru charakteristiky, která brzy poopraví náš názor v cosi převratného. Z původně bankovního specialisty, který vystudoval Fakultu elektrotechnickou Vysoké školy dopravy a spojů v Žilíně, se stal Tomáš Milich vyhledávaným odborníkem a inovátorem v potravinářství.

Osud vám dal nahlédnout do několika profesí, které se od sebe velmi liší. A vždy jste uspěl. Čím to?

Sám nevím. Snad proto, že jsem zvyklý myslet na zadní kolečka, a zároveň i trochu riskovat.

nosti jednoho vůči druhému. Jenže předpisy za nás nerozhodnou, chybí jim inteligence, předvídavost a jakákoli soudnost. Mohou být pouze regulačním prvkem, berličkou, nad níž by měl mít moc člověk. Nemám rád, když se věci dělají složitě, když se dají zvládnout jednoduše.

Někdy je těžké korigovat zkušenosti těch moudřejších s nekompromisními názory mladších kolegů. Řešíte mezigenerační komunikaci?

Mladí lidé po studiu jsou často sebevědomější, než by jim slušelo. Na druhé straně mají netřelé nápady, zejména v používání technologií, a dokážou být nebyvale kreativní. Tím, že nemají zkušenosti, často netuší, že nápady se musí odpracovat, aby měly smysl. Ve firmě dostávají příležitost a směr. Motivaci však musí najít částečně i sami v sobě. Starší lidé jsou opatrnější, protože se už spálili, občas už také zklidnili své emoce.

Mezigenerační spolupráci jsem řešil vždy a myslím, že jsem ji i zvládnul. Hledal jsem optimistická východiska, nezdráhal jsem se pochválit a povzbudit. Někdy je potřeba přimhouřit oči, jindy tvrdě stát za svým. Manažer by měl mít cit pro situaci, ať už se děje cokoli.

Mají dnes smysl nejruznější bonusy pro zaměstnance, pro manažerský tým?

Bonusy jsou něco, nač si zaměstnanci zvykli v každé firmě. Patří to k samozřejmostem. Za podstatnější považuji vlídné slovo, je-li na místě, budování vztahu členů managementu a pracovníků na nižších pozicích. Slušný pozdrav, úsměv, poděkování, úslužnost v dobrém slova smyslu, to jsou prvky, které mají stále navrch. Je to i projev toho, že si vážíme dobré práce. Člověk, pokud pocítí, že o něj máte zájem, ať je to vrátný, mistr, nebo váš kolega v manažerském týmu, pak za firmu dýchá. Pro šéfa je to ta nejkrásnější zpětná vazba, jakou může dostat.

Dají se najít rozdíly v manažerské profesi před 10 lety a nyní?

Žijeme zbytečně rychleji a stáváme se otroky technologií, e-mailů, sociálních sítí, které budují falešné mezilidské vztahy. Chybí stále více čas na běžnou komunikaci. Jsme závislí na dodržování nejrůznějších předpisů, hlášení, závěrů kontrol, stále něco řešíme a ani nevíme, co vlastně. Začíná chybět prostor pro tvořivou práci, protože rutina nás sráží na kolena. A k tomu si namlouváme, jak pracujeme stále efektivněji. Zbytečně podléháme tzv. tlaku doby, která z celé společnosti dělá konzumní stádo lidí bez vlastního úsudku. A to není cesta k udržitelnosti. Možná si dnes manažeři více uvědomují vlastní zodpovědnost za velké hodnoty, za něž ručí, a to je strese. Dříve to asi bývala větší samozřejmost, nad níž jsme se tolik nepozastavovali. Možná dnes manažeři více dbají o kariérní růst.

Proč jste opět vsadil na kartu soutěže MANAŽER ROKU?

Chtěl jsem si ověřit, zda platí to, s čím jsem do tohoto klání vstupoval před pár lety. Jestli se mohu porovnat s ostatními a v různých oborech i dnes. Chtěl jsem se dovědět, jestli jsem se za tu dobu něco naučil a jestli mi to k něčemu je. Protože podle toho, jak to vidí ostatní, mohu pak soudit sám sebe. Jinak by to bylo příliš sebevědomé. Pohybovat se v potravinářství s průnikem do krizového managementu není úplně lehká cesta.

foto Kateřina Šimková

Na ní jsem měl možnost poznat nejednu překážku, proniknout do praxe dodavatelů, obchodních partnerů i praktik. Dostalo se mi příležitosti seznámit se s mnoha skvělými odborníky, ať už strojaři, IT specialisty, marketingovými hráči, výtečnými podnikateli, pronikl jsem do mediálního prostředí. Utvrdil jsem se v názoru, že úspěchy majitelů firmy může násobit uvědomělý management a vstřícný tým v jakékoli profesi. A také v tom, že dobré vztahy mezi lidmi jsou nadčasový prvek úspěchu.

ptala se Eva Brixí

Nepamatuji situaci, kdybychom dali **nějakému hostovi košem**

Jiří Souček

Jiří Souček, obchodní ředitel společnosti Uzeniny BETA s.r.o., je rodilý vypravěč. Na jednom novinářském setkání jsem ho slyšela mluvit o tom, co všechno je potřeba zvládnout, abychom si k večeři mohli ohrát párek nejvyšší jakosti. Jaké bývá drama s nákupem masa, jak se hlídá kvalita i jak se pak vyhrává v zákaznickově peněženke. Už jeho samotná slova byla adrenalin, podbarvený však velkým optimismem a chutí zvládat jakoukoli překážku. Jeho dnešní vyprávění o tom, jak se dali uzenáři do cestovního ruchu, přečtete jedním dechem.

Společnost, již známe pod názvem Uzeniny BETA, se začíná profilovat jako zajímavý hráč v novém segmentu trhu. Aktivně jste vstoupili do cestovního ruchu. Proč jste se vydali zrovna tímto směrem?

Tento směr nám byl daný majitelem firmy v roce 2014, kdy mě a kolegu, pana Vyšinského, který již pět let žije s celou rodinou na Milířích, vzal do Pece pod Sněžkou a po zhruba půlhodinové procházce se před námi objevila právě zmínovaná Chata Milíře. Ta rozhodně v tu dobu nevypadala tak jako nyní. Šlo o vybydlenou, dříve podnikovou chatu velkého výrobce autodílů – PAL Kbely. Chata potřebovala kompletní rekonstrukci, která by jí přinesla zpět již dávno slávu z let minulých. Původní skvělé jméno Chaty Milíře se nám podařilo asi po dvou letech od zno-

vuzahájení provozu naplnit spokojenou klientelou. V té době šlo o první pokus, zda spojení výrobce uzenin a majitele horské chaty může fungovat. A vidíte: ono to funguje. Nejprve jsme si mysleli, že tohoto spojení využijeme k rozvoji obchodních aktivit firmy, k prezentacím svých výrobků skupinám odběratelů, pro kontakty s dodavateli, pro rekreaci zaměstnanců a jejich rodinných příslušníků, ale již před dvěma lety jsme byli nakonec v situaci, kdy nebylo možné uspokojit všechny zájemce o služby této chaty.

Provozujete již tři ubytovací zařízení. Jaká další dvě to jsou, kde se nacházejí a jaké služby poskytují?

Naším prvním počinem byla právě Chata Milíře v Peci pod Sněžkou. Jde původně o hor-

skou chatu na samotě s doložitelnou historií do roku 1867. Z této doby máme pouze několik písemných zmínek v kronice Pece pod Sněžkou. Další zadokumentovaná historie sahá do období let 1924–1950 a dále již do novodobé historie po roce 1975. Původní horská chata se do současné podoby dostala hlavně dvěma velkými rekonstrukcemi již v době existence podniku PAL Kbely s.p., kdy byla dostavěna terasa, křídlo a zrekonstruovány interiéry. Poslední změnu zaznamenala chata v roce 2014, kdy došlo k poslední a také nejzásadnější rekonstrukci. Chata nabízí ubytování pro 50 osob ve dvou až šestilůžkových pokojích se dvěma ložnicemi. Všechny pokoje mají vlastní sociální zařízení a jsou velmi vkusně zařízeny a vybaveny. O stravu se stará paní domácnost. Poskytujeme snídaně, obědy, večeře, nebo balíčky na cesty. Jelikož je chata ve druhé zóně KRNPu, zajišťujeme svoz/odvoz z/na vlastní parkoviště v Peci. Nebudu se rozepisovat o všech možnostech rozmazlování našich hostů, ale raději čtenářky a čtenáře pozvu k návštěvě našich webových stránek nebo rovnou k pobytu.

Druhým objektem, jehož se naše firma stala majitelem, je Hotel Churáňov na krásné Šumavě. Zde se nachází již 55 pokojů s celkovou kapacitou 120 lůžek. Hotel je tříhvězdičkový a poskytuje vynikající zázemí pro lyžaře, běžkaře, kolaře a turisty. Historie hotelu sahá do roku 1967, kdy byl slavnostně otevřen za účasti několika tehdejších činovníků jedné strany. Hotel postupně vystřídal několik majitelů a provozovatelů, než padl v roce 2016 do oka nám. Celý rok trvalo vyjednávání o prodeji s posledním majitelem. Následovala opět rekonstrukce, aby se nebylo v dnešní době za co stydět. Mezi hotelovou klientelou patří individuální hosté, školní lyžařské výcviky, školy

Umíme uspořádat komorní posezení spojené s degustací vín, sýrů, uzenin, ale také pořádáme velké akce až pro 250 osob v podobě srazů veteránů aut, motorek, turnajů v šipkách, ping-pongové turnaje, dnes tak moderní teambuildingy, zajišťujeme celé akce na klíč, svatby, narozeninové oslavy, spousty třídních srazů.

Chata na Špici

V soutěži Česká chuťovka patří Uzeniny BETA ke stálícím, které mají vždy něco nového

v přírodě, firmy, skupiny hledající prostory pro ubytování v době konání závodů na lyžích, horských kolech apod. Gastro úsek hotelu je připraven splnit nejrůznější přání všech. K dispozici je wellness centrum, masáže, finská sauna. Dále sportovní aktivity v podobě šipek, stolního tenisu, spousty cyklotras, běžeckých stop a obrovskou výhodou je umístění hotelu u nástupní stanice lyžařského vleku.

Právě o Velikonocích jste veřejnosti nabídli Chatu na Špici, již jste koupili nedávno. Jde o další ubytovací a restaurační zařízení ve vašem portfoliu. Čím se liší od těch, která již hosté znají?

Chata na Špici je prozatím posledním počinem v naší nabídce služeb v oblasti ubytování a gastronomie. Chata leží v další krásné oblasti Krkonoš, kterou Benecko jistě je. Zde jde o chatu pro 55 osob. Jak zmiňujete v otázce, chatu jsme zakoupili opravdu nedávno. Převzetí proběhlo začátkem dubna a již na Velikonoce jsme se postarali o prvních 47 hostů. Toto nebylo vůbec jednoduché. Také přiznám, že se nám nevyhnuly, jak se říká, porodní bolesti. Neznali jsme technické finesy zařízení, nevěděli jsme pořádně, kde co je, ale myslím, že díky nasazení našeho kolektivu a manželů Sodomkových, kteří jsou na chatě správci, se vše povedlo nakonec na výbornou. Asi bez hvězdičky, ale pořád na výbornou. Chata má vynikající předpoklad pro turistiku po okolí, výtečné podmínky pro cyklisty. A opět zmíním perfektní umístění na jedné ze sjezdovek ski areálu Benecko. Nespornou výhodou pro blaho našich hostů je wellness club v podobě bazénu, vířivky a finské sauny. Oproti výše zmiňovaným objektům bych zde vyzdvihl prostředí pro klidnou, pohodovou, rodinnou dovolenou, neboť zde provozujeme dětské herní minizoo, kde na vás kouknou nějaká ta zvířátka

a děti se od nich nenechají jen tak odtrhnout. I zde se dají podnikat firemní akce, svatby v přírodě, rodinná setkání, oslavy narozenin a spousty další zábavy.

Na léto máte kapacity vyprodané?

Vzhledem k tomu, jak se o naše hosty staráme, tak se mohu pochlubit, že zhruba 80 % kapacity Chaty Milíře a Chaty na Špici máme již na prázdniny obsazeno. Věřím však, že pokud budou mít čtenářky a čtenáři zájem, jistě se na jednom z našich zařízení najde volný termín pro strávení krásné dovolené na horách.

Mohou si zde rezervovat pobyt také firmy? A obohatit jej seznámením se s uzenářskými výrobky firmy nebo pořádnou grilovačkou?

Všechny naše objekty jsou svým vybavením a servisem připraveny nabídnout firemním zákazníkům plný servis dle jejich představ. Pro malé, střední i velké firmy a společnosti zajišťujeme rozmanité služby. Umíme uspořádat komorní posezení spojené s degustací vín, sýrů, uzenin, ale také pořádáme velké akce až pro 250 osob v podobě srazů veteránů aut, motorek, turnajů v šípkách, ping-pongové tur-

naje, dnes tak moderní teambuldingy, zajišťujeme celé akce na klíč, svatby, narozeninové oslavy, spousty třídních srazů. Dále poskytujeme služby při pořádání sportovních závodů – cyklistické závody, lyžařské závody, běžecké závody, běžecké závody, prostory pro jury, časomíry, rozhodčí apod. K uvedeným akcím připravujeme catering, party stany a další související při pořádání hromadných událostí. Záleží jen na zájmu a poptávce, a jak říkám: jsme skoro všeho schopni. Na hotelu již proběhlo několik akcí spojených s degustacemi a představením výrobků naší firmy a na Chatě Milíře se již protočilo nad ohněm několik selátek, krutů, krocenů a dalších dobrot. Mezi velmi oblíbené trávení pěkných dnů patří grilovací večery se steaky, klobásami, kuřaty a dalšími pochoutkami.

Myslíte si, že české hotýlky, penziony, chaty a obor gastro mají českému zákazníkovi stále co nabídnout, aniž by nudily? Čím se vyznačuje vaše pohostinnost?

Zde říkám jednoznačně, že nejen naše objekty, ale spousty dalších, které znám, nebo mám při svých služebních cestách možnost poznávat, mají svým hostům rozhodně co nabídnout. Doba se mění a za poslední 3–4 roky sledujeme stále narůstající zájem o poznávání krás naší země. Již neplatí, že první dovolená musí být u moře a až podle zbylého času nebo peněz se lidé rozhodují, zda pojedou na 3–4 dny někam v tuzemsku. Tomuto jevu nemalou měrou přispěla celosvětová bezpečnostní situace, v neposlední řadě i problémy leteckých dopravců a celková nálada mezi lidmi. Za poslední dobu sledujeme zájem o vícedenní pobyty, které tráví rodina nebo přátelé spolu a hledají možnosti sportovního a relaxačního vyžití při týdenních, či dokonce desetidenních pobytech. Díky této situaci mnoho lidí poznává, jaké krásy máme ve své zemi, a nemusí se trmácet

na druhý konec světa, když ani pořádně nevíme, co máme za humny.

Poskytujete stravování také náhodným příchozím, nebo pouze těm, kdož u vás „bydlí“?

Naše dveře jsou otevřeny všem hostům a strávnikům. Nepamatuji situaci, kdybychom dali nějakému hostovi košem. Snad jen v ojedinělých případech, kdy byla Chata Milíře plná ubytovaných hostů a chystala se venkovní svatba, nebylo možné poskytnout turistům na cestě z Modrého dolu do Pece plný servis, ale něco k pití nebo malého k zakousnutí u nás našli vždy. Hotel Churáňov je otevřen celoročně a pro hosty je k dispozici restaurace nebo venkovní bistro s posezením a malou terasou s malebným výhledem do okolí. Chata na Špici se na svou první sezonu teprve chystá, ale vzhledem k množství pěších tras a cyklotras věříme, že si k nám hosté cestu najdou a budou mít možnost ochutnat mimo jiné něco z naší vlastní výroby.

Co požaduje průměrná česká rodina od horského penzionu, chaty, hotelu? Klid a hodně soukromí, vstřícnost personálu, dobré jídlo, včetně zážitkové gastronomie? A prima sportovní nebo poznávací program?

Zde jste mi položila moc otázek do jedné, a musím to tedy trochu rozdělit. Každý z našich objektů má jinou klientelu, a tím i jiné požadavky. Ti, co jedou na Milíře, zažijí naprostý klid, pohodu, relax a podmínky pro rekreaci, které jen tak nikde nenajdou. To ticho, šumění lesů, potůčku. Když je klid, je slyšet srnčí, něk-

dy troubení jelenů, až běhá mráz po zádech. Večerní posezení na terase u lahvičky dobrého vína či sklenice piva. Na zahradě si hrají děti, je tam pískoviště, ruské kuželky, stolní tenis, opékání buřtů, no prostě klid a pohoda. Hotel je trochu živější. Zde najdou zalíbení hosté, kteří přijeli na kola, pěší turistiku, houby, za poznáním krásného okolí, hradu Kašperk, Kvildy, Modravky a dalších míst. Večer je předurčen k relaxaci ve wellness centru, konzumaci nějakých dobrot nebo klidně strávenému času při sklence a s knihou.

Chata na Špici zajistí klid, soukromí, servis, wellness, ale třeba pro uzavřenou skupinu také prostředí pro skvělou party. Je nám jedno, jestli přijede rodina, parta, či jednotlivec. Ke každému se chováme stejně vlídně, s respektem a se snahou splnit pokud možno všechna reálná přání pro klidný a pohodový pobyt u nás. Držíme se hesla: „Postaráme se o vás tak, že od nás budete odjíždět o nějaké to deko hezčí.“

Myslíte, že by lidé měli zájem třeba o přednášky v humorném stylu na téma, jak se dělají uzeniny, jak na svět přicházejí novinky, jak se sestavují nové receptury, a to vše spojené s ochutnávkami?

Tato témata jsou vhodná spíše pro skupiny, které o to mají jednoznačný zájem. Dnes se

věnujeme prezentaci naší firmy humornou podobou tak, že náš kreslíř na přání maluje našim odběratelům uzenin výlohy dle aktuálních témat – Velikonoce, čarodějnice, léto, Vánoce apod. Záleží na dohodě a na zájmu. Naše možnosti jsou široké. Pěknou debatu o výrobě uzenin a o situaci v našem oboru jsme nedávno prezentovali v Hotelu Churáňov několika skupinám personálu prodejen COOP Hořovice, na Milířích děvčatům z Jednoty SD v Rakovníku, a to se panečku vždy náramně pobavíme a večer spojený s prezentací a degustací

si dlouhou dobu pamatujeme.

A mohou si zájemci u vás i nějaké dobrotky uzenářského sortimentu koupit s sebou domů?

Vždy je nejlepší doporučit buď nějaký okolní obchod, který naše výrobky odbírá, nebo využít možnosti si něco dát

v jednom z našich objektů. Ať už jde o Milánkovu pikantní klobásu, klobásu Kojetickou začouzenou, pravou bouchanou sekanou, Milířské párky se sýrem, netradiční špekáčky, nebo třeba pořádnou řezníkovu tláču. To jsou výrobky, na kterých si naši hosté pochutnávají při snídaních, rautech nebo třeba opékacích večerech.

ptala se Eva Brixí
www.chatamilire.cz
www.churanovhotel.cz
www.chatanaspici.cz

Zahradníci vyšlechtili novou odrůdu meruněk

Ovocnáři z Mendelovy univerzity vyšlechtili novou odrůdu meruňky, která je odolná vůči virové šarce švestky, což je nejrozšířenější virové onemocnění meruněk v Evropě. Proces šlechtění nové odrůdy podobného charakteru obnáší až 25 let. Další dva až tři roky potrvá, než se nová odrůda, která dostala název Sophinka, dostane prostřednictvím školkařů na trh. Meruňky patří dlouhodobě k nejoblíbenějšimu ovoci pěstovanému v ČR.

Ing. Tomáš Nečas, Ph.D.

V České republice je podle evidence Ústředního kontrolního a zkušebního ústavu zemědělského (ÚKZÚZ) aktuálně zapsáno do státní odrůdové knihy 64 odrůd meruněk, přičemž šlechtěním se zabývají pouze tři subjekty a klíčovou roli zaujímá právě Zahradnická fakulta v Lednici. „Proces šlechtění je velmi náročný zejména na čas potřebný k získání nové odrůdy s přidanou hodnotou a na znalosti dědičnosti požadovaných znaků meruněk. Vyšlech-

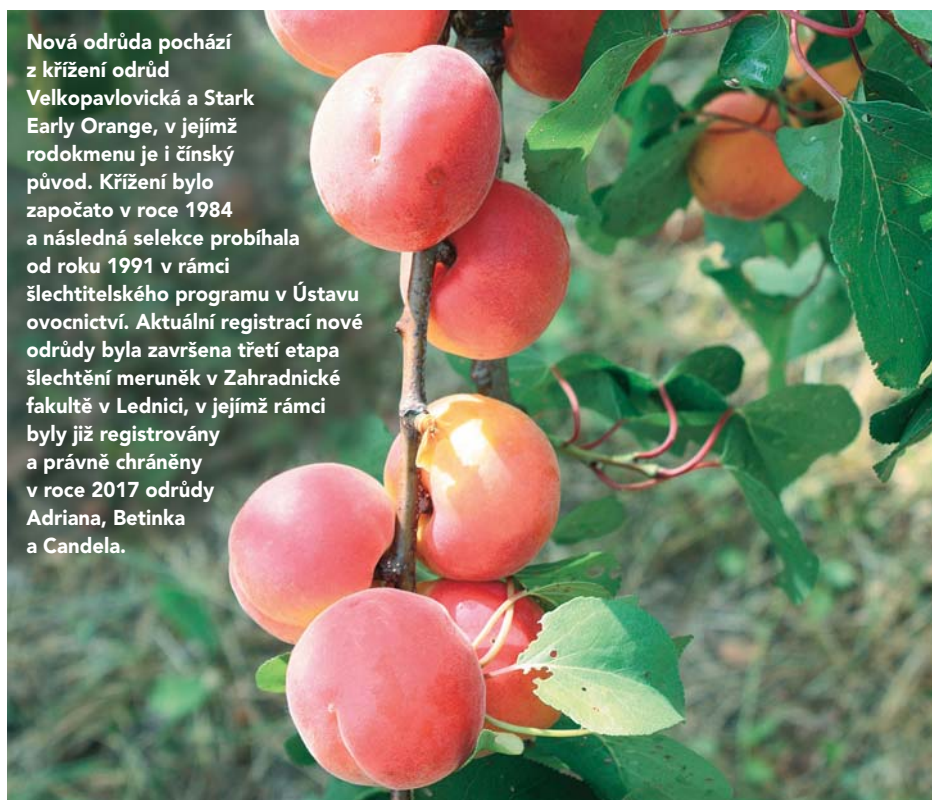
tit standardní odrůdu, včetně registrace, trvá nejméně 15 let. V případě rezistentních odrůd je to i více,“ uvedl Ing. Tomáš Nečas, Ph.D., z Ústavu ovocnictví ZF. Odborníci z lednické fakulty se aktuálně zabývají šlechtěním adaptabilních odrůd se zvýšenou odolností meruněk vůči mrazu nebo prodloužením dormance, což je souhrnné označení pro přechodné zastavení fyziologických procesů, které pomáhá rostlině přežít ne-

příznivé období. Další výzvou je šlechtění odrůd s nízkým požadavkem na období chladu, což je důsledek klimatické změny a oteplování. „Přitom stále klademe důraz na kvalitu a atraktivitu plodů pro konzumenty, což je i případ Sophinky. Celkově lze říci, že u šlechtění na několik požadovaných znaků současně mluvíme v případě meruněk o více než generační práci,“ uvedl Tomáš Nečas. Po vyšlechtění každé odrůdy musí vědci zajistit certifikovaný rozmnožovací materiál příslušné zdravotní třídy. Po dokončení cyklu a uznání matečných stromů u ÚKZÚZ následuje distribuce roubov školkařům, včetně těch zahraničních. „Očekáváme, že distribuce roubov ve velkém bude v případě Sophinky možná během dvou až tří let,“ sdělil Tomáš Nečas.

Pro konzumenty jsou meruňky zajímavé zejména sezonností (po třešních je to druhé dozrávající ovoce) a charakterovými vlastnostmi, mezi které patří lákavý vzhled a výborné nutriční složení. Plody jsou zdrojem mnoha důležitých látek a obsahují například 15–25 % cukru, beta-karoten, některé vitaminy ze skupiny B, jsou bohaté na železo, draslík, hořčík a vápník, mangan a měď. Sušené jsou významným zdrojem proteinů a také železa. Po zdravotní stránce napomáhají zraku a působí jako antiseptikum.

Meruňky se v České republice pěstují na ploše zhruba 840 hektarů, což je mezi ovocem pátá největší plocha. Průměrná roční sklizeň v letech 2011–2017 se pohybovala na úrovni 6700 tun. Meruňky jsou po třešních druhým nejvýhodnějším obchodovatelným ovocem v ČR. Průměrná výrobní cena za rok 2018 se pohybovala kolem 22 korun za kilogram. Pro srovnání – velkovýrobní cena třešně byla 34 korun a jablek 12 korun za kilogram. (tz)

Nová odrůda pochází z křížení odrůd Velkopavlovická a Stark Early Orange, v jejímž rodokmenu je i čínský původ. Křížení bylo započato v roce 1984 a následná selekce probíhala od roku 1991 v rámci šlechtitelského programu v Ústavu ovocnictví. Aktuální registraci nové odrůdy byla završena třetí etapa šlechtění meruněk v Zahradnické fakultě v Lednici, v jejímž rámci byly již registrovány a právně chráněny v roce 2017 odrůdy Adriana, Betinka a Candela.

O charizmatu člověčím

Bavila jsem se s přítelkyní o lidské povaze, stylu jednání, o tom, že někdo umí zaujmout na první pohled a na první pozdravení, vynikne, aniž si o to říká. Dotyčná se na mne kriticky podívala, aby zavčas zabránila mé snaze hledat také v argumentaci kompromis a na každém vidět spíš ty pozitivní stránky či omlouvat jeho chování, postoj, snahu i nedostatky a nacházet v každém člověku jen to jeho lepší já. Debata se blížila ke konci a přítelkyně podotkla: Charizma ti z knížek nevyroste. Buď to tam někde máš, nebo ne. Budiž. Přesto si přeji, aby lidský potenciál porozumět si navzájem či naslouchat dostal větší šanci.

Eva Brixi, šéfredaktorka

čtěte s námi

Skřivánek opět vyrostl a dál boduje za hranicemi

Jazyková agentura Skřivánek zaznamenala za uplynulý rok zvýšení celkového obrátu o více než 18 milionů Kč. Jen v Česku společnost utržila opět přes 300 milionů Kč, čímž upevnila svou dominantní pozici na poli českých jazykových agentur.

„Minulý rok lze určitě označit za úspěšný. Opět jsme potvrdili silnou pozici na mezinárodním poli a podařilo se nám nejen nárůst celkového obrátu, ale především i zisku,“ řekla k číslům ředitelka jazykové agentury Skřivánek Bronislava Chudobová. „Mezi naše největší trhy patří vedle České republiky i sousední Polsko, Německo a tyto dvě země doplňuje též Lotyšsko.“

„Nejčastěji poptávanými jazyky v oblasti překladů a tlumočení jsou i nadále angličtina a němčina v kombinaci s češtinou. V těchto variacích jsme přeložili více než 40 milionů slov,“ upřesnila Bronislava Chudobová. „Specializace se týká především techniky, práva a průmyslu 4.0,“ doplnila. „Nárůst jsme opět zaznamenali u poptávek překladů do čínštiny a arabštiny, které patří mezi naše speciality,“ komentovala Bronislava Chudobová. Trendem na trhu jsou především individualizované slovníky, CAT překlady a lokalizace webových stránek a software. V tlumočení je to pak Skype výuka a online jazykové audity. (tz)

partneři www.freshtime.cz

www.uzeninybeta.cz

www.clarioncongresshotelprague.com

Prosperita Fresh Time

vychází jako příloha časopisu Prosperita, ročník 8, květen 2019

Vydává RIX, s. r. o., Ocelářská 2274/1, 190 00 Praha 9

Šéfredaktorka: PhDr. Eva Brixi-Šimková

e-mail: bixi@iprosperita.cz, mobil: 602 618 008

Šéfredaktor www.freshtime.cz: Martin Šimek,

e-mail: martin@iprosperita.cz, mobil: 606 615 609

Redakční tým: Pavel Kačer, Jiří Novotný, Kateřina Šimková

Grafický design: Michal Schneidewind

Korektury: Mgr. Pavla Rožníčková

Tisk: Triangl, a.s., www.trianglprint.cz

triangl print

Distribuce: 5 P Agency, spol. s r. o.

Placené textové materiály jsou označené grafickým symbolem

www.freshtime.cz

Internetový marketing: Media Know, www.mediaknow.net

ČSOB vybrala deset inovativních firem do svého akceleračního Start it @ČSOB

ČSOB vybrala deset účastníků do první vlny vlastního akceleračního projektu Start it @ČSOB. Od poloviny dubna mohou zástupci zvolených inovativních firem po dobu šesti měsíců využívat zázemí co-workingového centra a banka jim poskytne mentoring přímo na míru. Do finální desítky porotci navrhli tyto startupové projekty: AutoOffice, Boxtrap Security, Envirostyl, Koala42, Keyguru, Pingl, PrPom, Mebster, Supernova a Zaparkuju.cz. „ČSOB je tradičně s podnikatelským prostředím v Česku úzce provázána, náladu malých a středních podniků pravidelně

zkoumáme a často jsme stáli u zrodu úspěšných a zajímavých projektů. Nyní přirozeně navazujeme akceleračním Start it @ČSOB a už nyní se potvrzuje, že o kvalitní projekty nebude nouze,“ řekl Petr Hutla, člen představenstva ČSOB, zodpovědný mimo jiné za oblast společenské odpovědnosti. „Startupovým projektům často nechybí

energie a snaha dělat něco dobrého pro společnost, což je skvělá zpráva. My jsme se rozhodli pro takové firmy, které během omezeného času dokázaly věcně odprezentovat svůj podnikatelský záměr a přesvědčily nás o jeho životaschopnosti a kvalitě realizačního týmu. Už se moc těšíme na společnou práci,“ sdělila Zuzana Paulovics, Start it @ČSOB leader.

Výběr probíhal v rámci takzvaného Pitch Day. Zástupci firem měli tři minuty na to, aby porotce přesvědčili o udržitelnosti a originalitě svého záměru. V pětičlenné porotě zasedli jak zástupci banky, tak externí odborníci. Nezávislý porotce Filip Molčan, jehož společnost Good Sailors dává příležitost talentovaným hendikepovaným lidem, byl s úrovní Pitch Day spokojen: „Většina přihlášených startupů byla pro mne milým překvapením – jak kvalitou nápadů, tak lidmi, kteří za nimi stojí. Je úžasné, že u nás vzniká tolik skvělých firem, které nehledají jen rychlé zbohatnutí, ale chtějí pomoci s dlouhodobým a udržitelným podnikáním,“ komentoval Filip Molčan, který má bohaté zkušenosti i ze Silicon Valley. Start it @ČSOB vychází ze Start it @KBC, projektu mateřské společnosti, který je největším akceleračním na belgickém trhu. V rámci skupiny KBC byl projekt spuštěn i v Maďarsku. ČSOB tak může díky tomu pomoci startupům růst i na jejich první zahraniční trhy.

V Česku vznikají velké počty nových firem, ale souběžně roste poměr zaniklých společností k čerstvě založeným. Podle ČSÚ vzniklo v roce 2017 celkem 32 180 společností, ale více než třetina jich předčasně skončila. Mezi tzv. startupisty podle šetření Impact Hubu převládají mladší muži a vysokoškoláci a 63 % osob zakládá firmu zcela samo.

Startupy v prvním kole Start it @ČSOB:

- **Boxtrap Security** – vyhodnocování kybernetických útoků
- **Pingl** – aplikace na objednávání a placení v kavárnách/restauracích
- **Koala42** – startup zaměřující se na gamifikaci vzdělávání
- **Zaparkuju.cz** – aplikace, která umožňuje vyhledání, rezervaci a zaplacení parkovacích míst
- **AutoOffice** – software na účetnictví, přípravu nabídek a reportů pro řízení firem
- **Envirostyl** – startup poskytující konzultace, certifikace v oblasti zero waste
- **Keyguru** – systém předávání klíčů pro Airbnb
- **Supernova** – pracovní uplatnění pro bývalé špičkové sportovce
- **Mebster** – vývoj exoskeletu pro paraplegiky
- **PrPom** – kurzy první pomoci školené zážitkem

(tz)

foto Shutterstock

Projekty, které bourají mýty a pomáhají

Jednou z dobročinných organizací, které působí v českém, ale i mezinárodním prostředí, je nadace T-SOFT ETERNITY. Založili jsme ji v roce 2010, takže již desátým rokem působíme v oblasti charity, tedy pomoci druhým.

Hlavní náplní nadace je ale speciální publikační činnost. Vydáváme knihy, které by se komerčně dělaly obtížně. Jsou to třeba příběhy pacientů s onkologickými onemocněními, se stomií, vydali jsme knihu o sportu hendikepovaných a podobně. Ačkoli tyto tituly dáváme i do běžné distribuce, počítáme s tím, že je to nenávratná investice.

Pro děti a dospělé, pro zdravé i pacienty

Do produkce nadace patří i knížky a audioknihy pro děti, které se dostávají hlavně k malým pacientům v nemocnicích. Před loňskými Vánoctmi nadace nadělovala na dětské klinice v motolské nemocnici. Jádrem projektů jsou odborné a osvětové publikace.

Často říkám, že se snažíme uvést do života projekty, kterými pomáháme bourat mýty nebo stavět mosty. Knižka o hendikepovaných sportovcích nebo o dětech s Downovým syndromem jsou typickými příklady. Mimo chodem – knížka o Downově syndromu získala první cenu Vlády České republiky! Nyní chys-

táme například knihu o problematice Alzheimerovy choroby. Snažíme se také přinášet nové informace, pohled na určitý problém očima odborníků rozmanitých specializací. Na některých publikacích se podílím autorsky, jistě i proto, že jsem sám před více než třinácti lety podstoupil onkologickou léčbu a teď chci svými zkušenostmi pomoci dalším lidem. Za zmíněnou dobu jsme spolu s kolegy vydali téměř dvacet pět knížek a CD. To už je celkem slušná řádka. I proto jsme letošek v nadaci vyhlásili za jakýsi „rok konsolidace“. Je potřeba zhodnotit, které tituly bude vhodné dotisk-

a poskytuje pro ni zázemí, ale pro samotné projekty průběžně shání externí partnery a dárce.

Zamířili jsme do Melbourne

Nadace se současně rozhodla již loňský rok více využít i k propagaci své činnosti v zahraničí. Zahájila spolupráci například s Československým ústavem zahraničním, s krajanskými spolky i několika českými školami v cizině. Velice si ceníme toho, že se naše knížky dostaly až do české školy v australském Melbourne. A setkáváme se s tím, že krajané velmi oceňují,

když jim napomáháme v poznávání české kultury a udržování povědomí o jejich vlasti. Dodali jsme knížky pro devět českých škol v Austrálii a na Novém Zélandu. Před pár týdny jsme pořádali literární odpoledne pro krajany v Belgii. Tolik práce pro nadaci však je časově hodně náročné. Proč to všechno vlastně podstupují? Na to se mě mnozí často ptají. S oblibou jim říkám, že založit nadaci mi prostě přišlo jako dobrý nápad. Myslím, že pokud to člověku umožňuje zdraví, práce a finance, tak by měl přispět nějakým střípkem k tomu, aby byl svět lepší, jakkoli to zní pateticky.

A pomoci tam, kde je to mimo zájem či kompetence státu. Chceme bourat stereotypy, pomoci posunout svět kupředu.

**Ing. Michal Vaněček, Ph.D.,
duchovní otec nadace T-SOFT ETERNITY
a spolujatel a ředitel IT společnosti
T-SOFT a.s.**

www.nadaceeternity.cz

nout, v klidu sebrat podněty a inspiraci na nové projekty a samozřejmě pro ně hledat i zdroje financí. Některé projekty, jako osm let starou knihu Mluv se mnou (o komunikaci lékařů a pacientů), chce nadace inovovat s ohledem na vývoj v medicíně i ve společnosti. Z hlediska obchodního modelu firma T-SOFT zajišťuje základní financování provozu nadace

České knížky na konferenci devíti škol v Adelaide

S prof. Pavlem Pafko nadělovala nadace v motolské nemocnici (vlevo Ing. Michal Vaněček, Ph.D.)

Bezpečí a luxus v dokonalé harmonii

Nový Hyundai Santa Fe

www.hyundai.cz

Hyundai Santa Fe - kombinovaná spotřeba: 5,7-9,4 l/100 km, emise CO₂: 149-218 g/km.
Fotografie je pouze ilustrativní.